

Думы, които показватъ обстоятелства, ся наричатъ *нарѣчія*.

2. Нарѣчія ся наричатъ такыя думы, които всякога токо обстоятелства и показватъ. Другы-тъ думы, които могатъ да показватъ обстоятелства, а могатъ да составятъ и другы части въ прѣдложеніе-то, не ся наричатъ нарѣчія: н. п. въ това прѣдложеніе: ножче-то лежи на книгѣ-тъ, — *на книгѣ-тъ* показва обстоятелство мѣстно. Въ прѣдложеніе: *книга-та лежи на трапезѣ-тъ*, сѣща-та дума: *книга*, е подлежаще. Въ прѣдложеніе: *азъ четѣ книгѣ*, иста-та дума: *книгѣ*, е допълненіе. Спорядъ това тая дума не е нарѣчіе, а имя сѣществително.

§ 83.

Нарѣчія мѣстны.

1. *Издамече прѣдметы-тъ ни ся показватъ помалкы, нежели отблизу.* — Нарѣчія-та: *издамече, отблизу*, показватъ обстоятелство мѣстно.

Нарѣчія, които показватъ обстоятелство мѣстно ся наричатъ нарѣчія *мѣстны*.—*Издамече, отблизу*—нарѣчія мѣстны.

2. Напишете нѣколко прѣдложенія съ слѣдующи-тъ нарѣчія мѣстны:

Далече — близу—вѣтрѣ—вѣнѣ—отпрѣдъ — отзадъ — горѣ—долѣ—надѣсно—налѣво.

§ 84.

Нарѣчія временны.

1. *Денемъ свѣтъ сѣмце. а ноцемъ мѣсяцъ и звѣзды.* — Нарѣчія-та: *денемъ, ноцемъ*, показватъ обстоятелство временно.

Нарѣчія, кои показватъ обстоятелство временно, ся наричатъ нарѣчія *временны*.

2. Напишете нѣколко прѣдложенія съ слѣдующи-тъ нарѣчія временны: